

mgr Karolina Garbacz

STRESZCZENIE ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

Działalność opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyczna Krajowego Komitetu Wychowania Resocjalizującego im. Kazimierza Lisieckiego w latach 1989-2016

Przedmiotem badań niniejszej pracy uczyniono Krajowy Komitet Wychowania Resocjalizującego (KKWR). Jest on stowarzyszeniem społecznym, zrzeszającym osoby fizyczne i prawne, działające na rzecz dzieci i młodzieży zagrożonych niedostosowaniem i sieroctwem społecznym, zwanych dziećmi ulicy. Odegrał on ogromną rolę w budzeniu świadomości, przede wszystkim instytucji rządowych i samorządowych w Polsce, jak istotnym problemem społecznym jest zjawisko dzieci ulicy. Sformułował także definicję tego pojęcia, która odpowiada specyfice polskich dzieci ulicy, z której korzystają współcześni badacze oraz wypracował i wdrożył na grunt polski wiele innowacyjnych form i metod pracy z tą grupą dzieci i młodzieży.

Głównym celem przeprowadzonych badań uczyniono poznanie specyfiki i efektywności działań opiekuńczo-wychowawczych i profilaktycznych realizowanych przez KKWR w latach 1989-2016. Wykorzystano w tym celu metodę monografii pedagogicznej, którą zrealizowano przy wykorzystaniu techniki badania dokumentów i materiałów źródłowych, uzupełniając ją techniką wywiadu, która umożliwiła pozyskanie cennych informacji o doświadczeniach osób związanych z KKWR. Wszystkie podjęte czynności doprowadziły do zrealizowania celu rozprawy i odpowiedzi na postawione w niej pytania problemowe.

Szczegółowa prezentacja całokształtu działalności Komitetu w latach 1989-2016, zamieszczona w pracy, ukazuje dobitnie, że organizacja wypracowała skuteczny system pomocy wychowawczo-profilaktycznej, który może być inspiracją dla współczesnych wychowawców do pracy z tzw. grupą dzieci gorszych szans.